



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobkyně: D. L., narozená X,
bytem X
zastoupená advokátkou JUDr. Julií Šindelářovou,
se sídlem Mikulášská 455/9, 326 00 Plzeň,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 25, 125 08 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 4. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 30. 4. 2021, č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 16. 12. 2020 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 4 719,- Kč k rukám právního zástupce, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se v řízení před žalovanou domáhala změny výše invalidního důchodu. Její žádost žalovaná zamítla, neboť na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město dospěla k závěru, že žalobkyně má nadále nárok na invalidní

důchod pro invaliditu prvního stupně. Lékař stanovil míru poklesu pracovní schopnosti na 45 %. Podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu druhého stupně podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %.

2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, které žalovaná zamítla. V řízení o nich nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu V (Duševní poruchy a poruchy chování), položku 3c (Schizofrenie, schizofrenní poruchy a poruchy s bludy, středně těžké postižení) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 30–45 %. Vzhledem k charakteru postižení zdravotního stavu žalobkyně a doloženým lékařským zprávám lékař žalované upřednostnil horní hranici 45 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 cit. vyhl. nemění.
3. Proti rozhodnutí žalované brojila žalobkyně žalobou, v níž namítla, že správní orgán nesprávně posoudil předložené lékařské zprávy. Žalobkyně nesouhlasila se zpracovanými posudky o invaliditě a byla přesvědčena, že pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není schopna vykonávat pravidelné zaměstnání, když se o to opakovaně snažila. U žalobkyně přetrvávají sluchové halucinace, často při rozhovoru neudrží kontext. Podle opakovaných lékařských zpráv, které žalobkyně předložila, došlo k narušení kognitivních funkcí, a proto je velmi výrazně omezena schopnost se zapojit do pracovního procesu. Jak je konstatováno i v posledním posudku o invaliditě z 23.4.2021, nelze ani další léčbou výrazně ovlivnit zdravotní stav žalobkyně.
4. Žalovaná ve vyjádření sdělila, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. S ohledem na povahu námitek žalobkyně navrhla žalovaná důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního

zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 70 %, a proto se v jejím případě jedná o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobkyně shledala zvláště těžké funkční postižení, jak ho vymezuje kapitola V, položka 3e vyhlášky o posuzování invalidity, tedy: zejména vzhledem k častým atakům s funkčně těžkou reziduální symptomatikou, k trvalé psychotické reziduální symptomatice těžkého stupně, k vážnému postpsychotickému defektu osobnosti s výraznou deteriorací kognitivních funkcí, k závažnému narušení výkonu téměř všech denních aktivit. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje hodnotu 70 – 80 %. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti je podle komise 70 %. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila den 27. 1. 2021, tj. den psychiatrického nálezu. Platnost stanovena do 31. 12. 2025.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobkyně není schopna výdělečné činnosti ani za ulehčených podmínek. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně a s lékařskými zprávami, které předložila v řízení před soudem. Žalobkyně byla jednání posudkové komise přítomna. Soud posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá nejméně 70 %, což podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě třetího stupně, která byla dána ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách.
13. Jelikož žalovaná v námitkovém řízení vycházela z toho, že je žalobkyně invalidní v prvním stupni, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátit k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.).

14. Žalovaná je v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita třetího stupně žalobkyně vznikla ke dni 27. 1. 2021**. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobkyně (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. Procesně úspěšná žalobkyně má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu řízení (§ 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Žalovaná je proto povinna do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 4 719 Kč za tři úkony právní služby po 1 000 Kč spočívající v převzetí a přípravě zastoupení, podání ve věci samé a v replice [§ 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) ve spoj. s § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 3 advokátního tarifu] a tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. To vše zvýšeno o daň z přidané hodnoty ve výši 819 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.). Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 30. listopadu 2021

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně